

Анатолій Жилінський

ЖИЛІНСЬКИЙ Анатолій Федорович (23 червня 1935р., м.Рівне — 8 серпня 1992р., м.Київ) — **актор, режисер**. 1963р. закінчив режисерський факультет Київського театрального інституту ім. Карпенка-Карого, у 1963-65рр. — актор, режисер Рівненського муздрамтеатру, з 1965р. — редактор студії драматичного мовлення на УТ (м.Київ).

Ролі: Назар - «Марина» М.Зарудного; Ернесто Тості - «Сеньйор Маріо пише комедію» А.Ніколаї; М.Кузнецов - «Це було в Ровно» Дм.Медведева, В.Грипича. Вистави: «Барабанщиця» О.Салинського, «Синьйор Маріо пише комедію» А.Ніколаї, «Серце балтійця» О.Гальперіної, «В день весілля» В.Розова, «Світанок» М.Талалаєвського, В.Рубашова

«Перебіжчик» братів Тур.

Література: Г.Дем'янчук. Обов'язок і поклик серця // Червоний прапор. - 1965. - 9 лютого.

Ігор Жилінський

ЖИЛІНСЬКИЙ Ігор Федорович н. 8 березня 1929р. у м.Рівне — **актор, художник, педагог**. У 1950-51рр. — вільний слухач студії ім. М.Щепкіна при Московському Малому театрі, у 1970р. закінчив Київський театральний інститут

ім. Карпенка-Карого. За фахом театрознавець. Працював у драматичному гуртку Рівненського клубу залізничників, у 1954-69рр. — актор Рівненського муздрамтеатру, у 1970-72рр. — ст. методист з театрального жанру ОБНТ профспілок, з 1972р. — ст. викл., у 1977-87рр. — завідувач кафедри режисури РДІК, член Спілки театральних діячів України (1954).

Зіграв 74 ролі, серед них: Незнамов - «Без вини винні» О.Островського; Мотл Камзол - «Тев'є-молочник» за Ш.Алейхемом; Буланов - «Ліс» О.Островського; Степан - «Маруся Богуславка» М.Старицького; Пилип - «Наймичка» І.Карпенка-Карого; король Франції - «Король Лір»; Паріс - «Ромео і Джульєтта» В.Шекспіра; Андрій - «Марина» М.Зарудного.

Вистави (художнє оформлення): «Олов'яні кільця» Т.Габбе, «Таємниця тітоньки Даші» Е.Помещикова, В.Типота, «Цвіркунчик» Т.Кожушника, «Зачарована принцеса» Т.Габбе, «Людина із зірки» К.Вітлінгера, «Під рідним небом» А.Боженка, «Стак-слідопит» А.Школьника. «Цілюще яблуко» Е.Стеглика, «Коли цвіте акація» М.Вінникова.

Література: Ю.Ємельянов. «Вий» // Брянский рабочий. - 1961. - 28 липня; М.Серебро. «Это было под Ровно» // Ставропольская правда. - 1962. - 18 липня; Ю.Йоффе. Яркое искусство артистов Украины // Южный Урал. - 1963. - 22 липня; Л.Мілесова. По пути Тарасову // Северный рабочий. - Тюмень. - 1964. - 13 червня; Г.Дем'янчук. Обов'язок і поклик серця // Червоний прапор. - 1965. - 9 лютого.

ЖИЛІНСЬКИЙ Федір Давидович (21 лютого 1903р., м.Рівне — 15 червня 1970р., там же) — **іконописець**. Навчався в Рівненському реальному училищі. Під час Першої світової війни разом з родиною був евакуйований у м.Симбірськ, де закінчив чотирикласне реальне училище (1916). У 1924-27рр. навчався у Варшавській академії красних мистецтв. Під час Волинських торгів, які відбувались у Рівненському парку, разом із художником Миколою Шкетіним орендували павільйон, де продавали свої художні роботи.

Твори митця збереглися в Успенській церкві в Рівному, с.Караєвичі та Милостів Рівненського р-ну, були в зруйнованій комуністичною владою церкві м.Здолбунів, православному храмі м.Перемишль. Низка реставрованих робіт є й у храмах Рівненщини.